

og indsigt privatiseres, idet de private firmaer vil eje den.

Kommunalreformen betyder også et videnstab for det danske samfund.

Der er masser af grunde til at reformere den offentlige sektor. Men den nødvendige, grundige og frem for alt visionære debat, som kunne være udgangspunkt for et opgør med kassetænkning og en offentlig sektor, der reelt sætter mennesket i centrum, har ikke fået lov til at udfolde sig.

Kassetænkningen bliver værre efter den 1. januar 2007, med den nye finansiering af regioner, som kommunalreformen lægger op til. Alle de »dårlige« og dyre liv, alle dem med sociale problemer, som man ved, oftere skal til læge, specialist, psykolog og på sygehus – dem vil alle kommuner gerne af med. De vil blive frosset ud, og kommunerne vil forsøge at forhindre, at nye dårlige liv nogen sinde flytter ind.

Kommunalreformen skaber meget stor usikkerhed for de mange tusinder, der i dag er afhængige af f.eks. de amtslige tilbud om specialundervisning, døgninstitutioner, narkobehandling m.m.

Det danske velfærdssamfund bygger på det lokale demokrati i amter og kommuner. Med større kommuner får borgerne både fysisk længere til kommunen, og den demokratiske indflydelse bliver mindre. Det er ikke befordrende for borgernes deltagelse i og ansvar for demokratiet. I erkendelse af, at der er et klart flertal for kom-

munesammenlægninger, har Enhedslisten fremsat forslag til folketingsbeslutning nr. B 76 om oprettelse af lokalråd, der delvist kan råde bod på dette demokratiske tab. Hensigten er at skabe et eller flere lokale fora i kommunerne, der kan forholde sig til lokalområdets institutioner, forsyninger og planlægning.

Kommunalreformen er hastet gennem Folketinget på ganske få måneder. Et eksempel på hastværket og kommunalreformens manglende forberedelse er, at regeringen på ingen måde har vurderet reformens ligestillingsmæssige konsekvenser, selv om de formentlig er meget store.

Der har på intet tidspunkt været en grundig folkelig debat om kommunalreformen, og dermed om den vej, vores samfund skal udvikle sig ad. Under valgkampen ønskede regeringen ikke at diskutere kommunalreformen.

Enhedslisten ønsker en folkeafstemning om kommunalreformen – for at give alle borgere mulighed for at vurdere, om mere privatisering og mindre demokrati er den vej, som samfundet skal udvikle sig ad.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurinn var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Erling Bonnesen (V) Troels Christensen (V) Michael Aastrup Jensen (V) Leif Mikkelsen (V)

Jens Vibjerg (V) Poul Nødgaard (DF) fmd. Kristian Thulesen Dahl (DF)

Christian Wedell-Neergaard (KF) nfmd. Allan Niebuhr (KF) Arne Toft (S) Karen Hækkerup (S)

Magnus Heunicke (S) Ole Stavad (S) Margrethe Vestager (RV) Ole Glahn (RV)

Kristen Touborg (SF) Line Barfod (EL)

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurinn havde ikke medlemmer i udvalget.